

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Lesňáka a sudcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Jozefa Mikluša v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. J. M.**, sudcovi N., nar. , bytom M., P., na ústnom pojednávaní dňa 6. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

JUDr. J. M., nar. , trvale bytom M., P., predseda senátu N.

s a u z n á v a v i n n ý m

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa dopustil po úprave návrhu na začatie disciplinárneho konania na tom skutkovom základe, že

1. v trestnej veci proti obžalovanému R. O. a spol., vedenej na N. (ďalej len „N.“) pod sp. zn. 2 Toš 4/2009 po tom, ako mu prvý predseda senátu JUDr. J. M. prideliť túto vec na vybavenie a 20. apríla 2009 prevzal trestný spis Š. v P., sp. zn. PK-1T 14/2007, na konanie a rozhodnutie o odvolaní obžalovaného J. P. a spol., proti rozsudku Š. zo 17. februára 2009, sp. zn. PK-1T 14/2007, napriek tomu, že na predkladacej správe súdu prvého stupňa, aj na obale zberného spisu N., sp. zn. 2 Toš 4/2009, bolo výrazne vyznačené, že ide o väzobnú vec, čo vyplýva aj z výrokovej časti napadnutého rozsudku, ktorým bol obž. J. P. uznaný za vinného z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, pokusu trestného činu vraždy, dokonaného trestného činu vraždy a z dvojnásobného trestného činu nedovoleného ozbrojovania, ako obzvlášť nebezpečný recidivista, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny, neurobil žiadne opatrenia na sledovanie lehoty trvania väzby, ani sám trvanie väzby nesledoval, v dôsledku čoho až na písomnú žiadosť a výzvu obhajcu obž. J. P.

zo 17. júna 2009 zistil, a to až 24. júna 2009, že štvorročná lehota trvania jeho väzby uplynula, a preto 24. júna 2009 prikázal, aby tento obžalovaný bol z väzby prepustený na slobodu, čo vzhľadom na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie tomuto obžalovanému vyvolalo vo verejnosti značné pobúrenie a rozhorčenie;

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa dopustil po úprave návrhu na začatie disciplinárneho konania na tom skutkovom základe, že

2. v trestnej veci proti obž. Ing. Ľ. B., vedenej na N. (ďalej len „N.“) pod sp. zn. 2 Toš 8/2007, ktorá napadla na N. 31. júna 2007 a jemu pridelená prvým predsedom senátu 15. januára 2008, do 24. júna 2009, kedy vo veci určil termín neverejného zasadnutia na 25. júna 2009, neurobil vo veci žiadny úkon, hoci vzhľadom na zaťaženosť senátu vo všeobecnej i špeciálnej agende tak mohol urobiť;
3. v trestnej veci proti obž. M. T. a spol., vedenej na N. (ďalej len „N.“) pod sp. zn. 2 Toš 6/2008, ktorá napadla na N. 15. apríla 2008 a jemu pridelená prvým predsedom senátu 22. apríla 2008, do 22. júna 2009, kedy vec vrátil prvému predsedovi senátu, neurobil vo veci žiadny úkon, hoci vzhľadom na zaťaženosť senátu vo všeobecnej i špeciálnej agende tak mohol urobiť,

t e d a

v bode 1. zavinene porušil povinnosti sudcu uložené v § 30 ods. 2 písm. a/, ods. 4, ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, lebo narušil dobrú povest' súdnictva, nevykonával svoje povinnosti svedomito, neplnil si svoje povinnosti riadne a včas, čo vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia má v danom prípade zvýšenú škodlivosť,

v bode 2. a v bode 3. zavinene porušil povinnosti sudcu uložené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, lebo si neplnil svoje povinnosti svedomito, keď nekonal v pridelených veciach plynulo a bez zbytočných priet'ahov,

z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to **preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa**.

O d ô v o d n e n i e

Predseda N. pod číslom KP 154/2009 z 2. júla 2009 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. J. M., sudcovi a predsedovi senátu N. za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov a proti JUDr. J. M., sudcovi a predsedovi senátu N. za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov. Návrh bol vedený na N. – disciplinárnom súde pod sp. zn. 2Ds 6/2009.

K uvedenej veci bola predložená disciplinárna vec navrhovateľa, predsedu N., ktorý pod číslom KP 193/2009 z 21. augusta 2009 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. J. M., sudcovi a predsedovi senátu N. za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov a vec bola vedená na disciplinárnom súde pod sp. zn. 1 Ds 9/2009. Navrhol uznať sudcu v oboch prípadoch vinným a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov – odvolanie z funkcie sudcu.

Rozhodnutím zo dňa 28. októbra 2009 disciplinárny súd spojil disciplinárne veci vedené proti JUDr. J. M. pod sp. zn. 2 Ds 6/2009, sp. zn. 1 Ds 9/2009 a JUDr. J. M. pod sp. zn. 2 Ds 6/2009, 2 Ds 8/2009 a 1 Ds 11/2009 na spoločné konanie s tým, že vec bude ďalej vedená pod sp. zn. 2 Ds 6/2009. Rozhodnutím zo dňa 11. augusta 2010 disciplinárny súd vylúčil disciplinárne veci vedené proti JUDr. J. M. pod sp. zn. 2 Ds 6/2009 zo spoločného konania s tým, že vec bola zapísaná a vedená pod sp. zn. 2 Ds 4/2010.

Sudca JUDr. J. M. prostredníctvom svojho obhajcu k disciplinárnym návrhom v písomnom vyjadrení zo dňa 21. decembra 2010 uviedol, že zo závažného disciplinárneho previnenia, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v návrhoch a ktoré sú mu kladené za vinu, sa necíti byť vinný. Čo sa týka prvého skutku, vyjadril sa, že je stíhaný za konkrétnu rozhodovaciu činnosť, kde aplikoval nové procesné predpisy a s poukazom na uvedené navrhol, aby bol spod disciplinárneho návrhu oslobodený. Čo sa týka druhého a tretieho skutku, poukázal na to, že ako sudca si splnil základnú povinnosť podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch tým, že upozornil predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemožno vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Okrem toho sudca disciplinárnemu senátu k disciplinárnemu konaniu predložil rozsiahle písomné vyjadrenia z 1. decembra 2010.

K disciplinárnemu návrhu z 2. júla 2009 uviedol, že konania tak, ako je to popísané v skutkovej vete návrhu sa nedopustil. Od pridelenia veci na konanie a rozhodnutie o odvolaní dňa 20. apríla 2009, trestný spis priebežne študoval, čoho dôkazom je skutočnosť, že trestnú vec tvoriacu spisový materiál pozostávajúci z 13.118 strán mohol dať na termín a vo veci mienil senátne a meritórne rozhodnúť v konkrétnych dňoch 24. a 25. septembra 2009, na kedy bol vytýčený termín verejného zasadnutia a rozhodovanie, resp. nerozhodovanie o ďalšom trvaní väzby obž. P. bola otázkou právneho názoru, ktorý mal on ako aj jeho kolegovia v tejto právnej problematike, a ktorý sa v dôsledku opakovaných konzultácií napokon zmenil dňa 24. júna 2009, čo bolo dôvodom, že v tento deň opatrením prikázal, aby bol obž. P. prepustený na slobodu. Tvrdenie obsiahnuté v skutkovej vete návrhu, že neurobil žiadne opatrenia na sledovanie lehoty trvania väzby ani sám trvanie väzby nesledoval, nie je pravdivé. So spisom systematicky pracoval, priebežne ho študoval a robil v spise jednotlivé úkony. Neobstojí stanovisko navrhovateľa, že neurobil žiadny úkon vo vzťahu k väzbe P., pretože fakticky konal spôsobom smerujúcim k rozhodovaniu o jeho žiadosti zo 17. júna 2009 o prepustenie z väzby na slobodu určením termínu verejného zasadnutia na 30. júna 2009. Skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete návrhu na disciplinárne konanie, sa nestal a žiadne povinnosti sudcu zavinené neporušil. Skutková veta návrhu sa zaoberá obširným popisom trestnej činnosti obž. O. a spol., pričom údajné jeho porušenie povinnosti sudcu je vágne popísané na piatich riadkoch bez akéhokoľvek preukázania týchto skutočností. Navyiac sa nemôže jednať ani o žiadne disciplinárne previnenie, pretože objektívne neexistuje konanie ani škodlivý následok, ktoré nepravdivo popisuje navrhovateľ v skutkovej vete disciplinárneho návrhu. Závažného

disciplinárneho previnenia v zmysle podaného návrhu sa nedopustil, navrhované disciplinárne opatrenie, odvolanie z funkcie sudcu je viac ako nezmyselné. Neporušil žiadne povinnosti sudcu, nenarušil dobrú povest' súdnictva. Počas 30-ročnej praxe sudcu, povinnosti si plnil svedomito, vždy dodržiaval všetky zákonné lehoty, nikdy nežiadal ani len o predĺženie lehoty na napísanie rozhodnutia. Domnieva sa, že právny názor, ktorý mal on aj niektorí kolegovia a ktorý opakovane konzultovali vzhľadom na nejasnosť právnej úpravy po novele Trestného poriadku a absenciu relevantných rozhodnutí v tomto smere, nemôže byť zavineným porušením povinnosti sudcu a závažným disciplinárnym previnením. Z uvedeného vyplýva aj to, že jednoznačne išlo o rozhodovaciu činnosť. Na podporu svojich tvrdení pripojil písomné vyjadrenia sudcov N.

Sudca v písomnom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu z 21. augusta 2009 konštatoval, že uvedených konaní tak, ako sú popísané v skutkových vetách 1./ a 2./, sa nedopustil. Trestná vec proti obž. Ing. B. napadla na súd dňa 31. júla 2007, fyzicky mu však bola pridelená prvým predsedom senátu o 7 mesiacov neskôr, t. j. 15. januára 2008. Do tejto doby o nápade veci nevedel, ani ju nevidel. Taktiež sa nezakladá na pravde, že vo veci obž. Ing. B. neurobil žiadny úkon do 24. júna 2009, kedy určil termín neverejného zasadnutia na 25. júna 2009. Nakoľko išlo o vec skutkovo aj právne náročnú, cca 1.500 stranovú, predmetom ktorej bola trestná činnosť sprenevery veľkého objemu finančných prostriedkov, túto vec priebežne študoval, vypracoval podrobnú písomnú prípravu aj poznámky, a to tak, že v termíne neverejného zasadnutia mohol aj vec skončiť. Naviac vec museli naštudovať i ostatní dvaja členovia senátu a na to tiež objektívne potrebovali čas. V ďalšom poukazuje na zaťaženosť senátu, keď vybavoval dve agendy, a to všeobecnú aj špeciálnu a čas od roku 2005 až do júna 2009 potvrdzuje tvrdú prácu v 767 veciach. Navrhovateľ pri posudzovaní jeho dlhoročnej práce negoval všetko to, čo bolo pozitívne a svedčilo v jeho prospech. Ak by pri koncipovaní disciplinárneho návrhu postupoval profesionálne a objektívne, musel by totiž zistiť a vziať do úvahy nielen všetky uvádzané fakty, ale aj množstvo signalizácií, ktoré oba senáty adresovali vtedajšiemu vedeniu N. a zároveň aj jeho opakované upozornenia smerujúce k prvému predsedovi senátu 2Toš jednak na enormnú pracovnú zaťaženosť v oboch senátoch a existenciu zostatkov trestných vecí, vyplývajúcich z obrovského nápadu v oddeleniach 3To a 2Toš. Trestnú vec proti obž. M. T. a spol., ktorá mu bola pridelená 22. apríla 2008, taktiež priebežne študoval. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo o vec neväzobnú, v ktorej boli uložené iba peňažné tresty a nešlo podľa žiadneho hľadiska o prioritnú vec, bola v časovom poradí na vybavenie. Tvrdenie obsiahnuté v skutkovej vete bodu 2./ návrhu, že neurobil žiaden úkon do 22. júna 2009, kedy vec vrátil

prvému predsedovi senátu, nie je pravdivé. V odôvodnení návrhu sa opakovane vnučuje nepodložený názor, že mal v daných veciach nezodpovedný a neodborný prístup, čím v týchto malo dôjsť k zavineným priet'ahom. V tejto súvislosti poukazuje na svoje obhajobné tvrdenia a akcentuje na skutočnosť, že ani v jednej z týchto dvoch vecí nemal žiadnu lehotu, vyplývajúcu zo zákonných ustanovení, ktorú by nedodržel, resp. porušil. Vzhľadom na to, že v oboch oddeleniach mal obrovské množstvo vecí objemných ako aj právne náročných, opakovane vtedajšiemu predsedovi N. signalizoval neprimeraný počet pridelených vecí. Túto skutočnosť potvrdzuje fakt, že v dôsledku jedného z upozornení bol do senátu 3To na dobu troch mesiacov zastavený nápad. Išlo o obdobie druhej polovice kalendárneho roka 2008. Extrémnu zaťaženosť opakovane písomne signalizoval aj prvému predsedovi senátu 2Toš. Ani jedna z vecí obsiahnutá v disciplinárnom návrhu sa dĺžkou konania nevymykala z bežného rámca vecí, vybavovaných na trestnom úseku N. v období rokov 2005 až 2009, kedy existovala personálna poddimenzovanosť trestného úseku a pretrvával enormný nápad vecí. Žiada, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutky opísané v bode 1./ a 2./ návrhu oslobodený, nakoľko tieto skutky sa nestali. Svoje tvrdenia dokumentoval fotokópiami príloh, ktoré sú súčasťou písomných vyjadrení.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom splnomocneného zástupcu navrhovateľa, sudcu, obhajcu sudcu, svedkov JUDr. H. S., JUDr. J. S., a oboznámením sa s predkladacou správou na č. l. 11, pripojené spisy vo veci Pk 1 T 14/07 na č. l. 12, výzvou a žiadosťou na okamžité prepustenie z väzby na slobodu na č. l. 15, žiadosťou o prepustenie z väzby na č. l. 16, príkazom na prepustenie z väzby na slobodu na č. l. 17, nariadením termínu neverejného zasadnutia na č. l. 18, 19, monitoringom týkajúcim sa nepredĺženia väzby J. P. na č. l. 20 - 27, rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku PK-1 T/14/2007 na č. l. 28, zápisnicou o neverejnom zasadnutí na č. l. 34 – 35, rozhodnutím o spojení disciplinárnych vecí vedených proti JUDr. J. M. a JUDr. J. M. na č. l. 36 – 38, žiadosťou k disciplinárnemu konaniu, č. k. 2 Ds 6/2009 na č. l. 42 – 44, žiadosťou k disciplinárnemu konaniu JUDr. M. na č. l. 48, rozhodnutím o vylúčení vecí na č. l. 54 – 56, plnomocenstvom na č. l. 65 – 66, vyjadrením JUDr. M. k návrhu na vykonanie dokazovania na č. l. 90 – 92, návrhom na vypočutie svedkov zo strany navrhovateľa na č. l. 99 – 100, prehľadom o stave odvolacieho konania vo veciach Špeciálneho súdu – reštančné veci na č. l. 148 – 151, prehľadom stavu odvolacieho konania vo veciach Špeciálneho súdu na č. l. 152 – 153, zápisnicou z 33. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky zo 14. júla 2009 na č. l. 154 – 166, správou o činnosti trestnoprávneho kolégia N. za rok 2008 na č. l. 166 – 170, prehľadom stavu odvolacieho konania v senáte 2 Toš na č. l. 171 – 172, signalizáciami,

správou o počte a vybavovaní vecí starších ako jeden rok za roky 2007 až 2008 a opatreniami v rokoch 2007 až 2009, týkajúce sa zmien vo vzťahu k senátom, v ktorých bol do 14. júla 2009 činný JUDr. J. M., v rámci tohto aj opatrením č. Spr 718/07 z 26. júna 2008 o pozastavení nápadu v senáte 3 To od 1. júla 2008 do 31. augusta 2008, opatreniami predsedu N. JUDr. K. na č. l. 183 – 192, piatou časťou – Trestnoprávne kolégium N. na č. l. 193 – 197, opatreniami predsedu N. JUDr. K. na č. l. 198 – 200, opatreniami zastupujúcej predsedníčky N. JUDr. D. Š. na č. l. 201 – 209, opatreniami predsedu N. JUDr. H. na č. l. 210 – 211, pripojenými vyjadreniami k disciplinárnemu konaniu JUDr. J. M. na č. l. 93 a 94, pripojenými spismi sp. zn. 2 Toš 8/2007 a 2 Toš 6/2008, disciplinárnym spisom proti JUDr. J. K., sp. zn. 2 Ds 9/2009, konkrétne zápisnicou z ústneho pojednávania na č. l. 63 – 74 a č. l. 98 – 106 spisu.

Na ústnych pojednávaniach splnomocnený zástupca navrhovateľa zotrval na podaných návrhoch na začatie disciplinárneho konania a tieto podrobne odôvodnil. Uviedol, že v návrhu, pokiaľ ide o bod 1., sa sudcovi vôbec nevytýka neštudovanie spisov, resp. neurobenie žiadneho úkonu vo veci, takáto nečinnosť sa vytýka v bodoch 2. a 3. návrhu. V bode 1. sa vytýka, že hoci išlo o závažnú väzobnú vec, neurobil žiadne opatrenia na sledovanie lehoty trvania väzby a ani sám trvanie väzby nesledoval. Taktiež zdôraznil, že neznalosť právnej normy nemožno považovať za iný právny názor. Zvlášť u sudcu n. v čase rozhodovania neprichádza do úvahy, pretože súd pozná právo. Výklad právnej normy pre potreby aplikačnej praxe má svoje pravidlá, metódy a spôsoby. Je to výklad jazykovo-gramatický, logický, systematický, historický, terminologický. Pripomenul to len preto, lebo právny názor je nestíhateľný iba vtedy, ak vykladaná právna norma pri rešpektovaní uvedených metód a spôsobu pripúšťa aj iný názor, iný výklad, než je napríklad väčšinový názor. Vyhlásil, že navrhovateľ ani on nie sú vedení zlým úmyslom voči JUDr. M., a že navrhovateľ koná len svoju pracovnú povinnosť po tom, ako sa z médií dozvedel o nutnom prepustení z väzby na slobodu obzvlášť nebezpečného páchatel'a. Aktivity predsedu N. nastúpili až po medializovaní tohto prípadu. Zaoberal sa tiež zaťaženosťou senátov, ktorá je relatívne vysoká, ale rovnomerná. Interpretoval štatistické údaje a skladbu napadnutých vecí vo vzťahu k spôsobu ich vybavenia.

Sudca JUDr. M. na ústnom pojednávaní dňa 26. januára 2011 v plnom rozsahu zotrval na písomných vyjadreniach zo dňa 1. decembra 2010 k návrhom na začatie disciplinárneho konania. Poukázal na všetky okolnosti, ktoré sú predmetom jeho disciplinárneho stíhania. Podľa jeho názoru vo veci obž. P. nejde o žiadne disciplinárne previnenie, lebo neexistuje

škodlivé konanie ani škodlivý následok, a to bez ohľadu na status quo. Nie je pravdou, že by porušil povinnosti sudcu. Svoje pracovné povinnosti si vždy plnil zodpovedne a čestne a jeho postup v predmetnej veci vyplýva výlučne z jeho právneho názoru. Za právny názor sudca nemôže byť disciplinárne stíhaný. Ani v ostatných veciach, za ktoré je vedené disciplinárne konanie, sa necíti byť vinným, lebo nie je pravdou, aby v týchto bol nečinný a neurobil žiaden úkon. Informácie uvedené v návrhoch sú neobjektívne. Zdôraznil, že je mu veľmi ľúto, čo počuje z úst zástupcu navrhovateľa na ústnom pojednávaní. Vylúčil svoj nezodpovedný prístup k plneniu si pracovných povinností, všetko, čo si pamätal, zadokumentoval v písomných vyjadreniach. Mal povolenú prácu v domácom prostredí a práci sa venoval aj cez víkendy. Všetky konkrétne údaje sú uvedené v písomných vyjadreniach.

Svedok JUDr. H. S., predseda trestnoprávneho kolégia N., na ústnom pojednávaní dňa 23. februára 2011 pred disciplinárnym súdom uviedol na položené otázky, že v období, keď nebol predseda n., tohto zastupovala podpredsedníčka JUDr. Š., a tá v pravidelných intervaloch žiadala od všetkých predsedov jednotlivých kolégií, aby jej predkladali štatistické výkazy, resp. správy o stave vybavovania vecí starších ako jeden rok. Ku koncu roku 2008 vo všeobecnej agende bolo neskončených vecí starších ako jeden rok 50, v špeciálnej agende išlo o 19 takýchto vecí. Zlá situácia nastala v trestnoprávnom kolégiu po roku 2003, kedy z trestnoprávneho kolégia odišlo 5 členov. Agenda sa potom vrstvila a vtedy začali veci starnúť. Sám vo všetkých správach upozorňoval predsedu súdu, že situácia je zlá a trestnoprávne kolégium je preťažené. Zo zákona je povinnosťou uprednostňovať väzobné veci a potom každý predseda senátu, najmä na n. musí vedieť, ktorá vec má dôležitý význam z hľadiska celospoločenského záujmu. Práve veci špeciálneho súdu sú tými vecami, ktorým sa musí venovať podstatne širšia a väčšia pozornosť, pretože sú spravidla mediálne a verejnosťou sledované. Každý predseda senátu zodpovedá za činnosť vo svojom senáte. Senáty boli zaťažované rovnomerne, čo vyplýva aj z predloženého prehľadu.

Svedkyňa JUDr. J. S., členka senátu 2 Toš N., vo svojej svedeckej výpovedi na ústnom pojednávaní dňa 23. februára 2011 uviedla, že o prepustení obž. P. sa dozvedela z médií. Keď si prečítala článok, ktorý bol zverejnený v sobotňajšej P., viedlo ju to k tomu, že žiadala o prijatie predsedu JUDr. H. a v podstate pre seba si urobila rukou písané poznámky tak, ako si pamätala jednotlivé úkony. Predseda N. tam nebol, preto išla za JUDr. S., ktorý ju požiadal, aby poznámky dala do písomnej podoby, aby ich mal k dispozícii, keď bude pána predsedu informovať. Išlo v podstate o faktografické údaje, kedy

vec napadla, kedy bol urobený úkon, atď. Trvá na tom, že JUDr. M. s ňou nekonzultoval otázku väzby obž. P., ani právny problém § 76a Trestného poriadku. K predsedovi n. sa nahlásila preto, lebo z článku v P. pochopila, že JUDr. M. má tendenciu preniesť spoluzodpovednosť za svoje rozhodnutie na senát.

Splnomocnený zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a zabezpečených listinných materiálov, skutky kladené JUDr. M. za vinu, boli vykonanými dôkazmi preukázané v tom zmysle, že sa stali a bolo preukázané aj to, že existuje tu zavinenie sudcu. Poukázal na Európsku chartu štatútu sudcov, ktorá zdôrazňuje, že je dôležité, aby sudcovia pristupovali k svojmu úradu s úctou a vážnosťou a aby sa usilovali o posilňovanie a udržanie dôvery v systém súdnictva. Základným predpokladom pre výkon všetkých činností sudcu je slušný a zodpovedný prístup k povinnostiam. Z celého vystupovania pána JUDr. M. neodznal ani len náznak sebakritiky. Nebyť prípadu P., zrejme ani tieto dve veci by neboli vyplávali na povrch. Predseda n. nerobil po nástupe do funkcie žiadny prieskum v prietahoch. Subjektívne prietahy boli vykonaným dokazovaním preukázané. Preťaženosť sudcov na n. je odjakživa vysoká. Zdôraznil, že rozhodujúcim pre vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti je prípad obž. P.. Práve tento prípad je ten, ktorý vyvolal široký verejný ohlas a oprávnenú kritiku rozhodujúceho sudcu, ale aj n. Chyba sudcu je chybou celého n. V ďalšom citoval z rozhodnutia skutočnosti týkajúce sa osoby obž. P. Takýto páchatel' s takýmito osobnými vlastnosťami predstavujúci otvorené riziko pre spoločnosť bol pre nečinnosť predsedu senátu pána JUDr. M. prepustený z väzby na slobodu preto, lebo mu uplynula lehota a tá uplynula pre nepozornosť a nedôslednosť. Táto nepozornosť a nedôslednosť je v priamom rozpore so štatútom sudcu a s pracovnými povinnosťami ústavného činiteľa sudcu n. Za tejto situácie nemôžeme byť potom prekvapení zo širokého mediálneho ohlasu, ktorý žiaľbohu je opodstatnený. Predložené dokumenty poukazujú na vážnosť situácie a úpadok dobrého mena n. Citoval konkrétne reakcie médií na vzniknutú situáciu. Mal za to, že skutky sú preukázané, ako aj zavinenie na strane sudcu, preto navrhol uložiť také opatrenie, aké je uvedené v písomne podaných disciplinárnych návrhoch v konečnej fáze, to znamená, odvolanie z funkcie sudcu.

Obhajca sudcu vo svojom záverečnom návrhu poukázal na vývoj dôkaznej situácie. Považoval za nespornú otázku podávania signalizácií, pokiaľ ide o prietahy. Bolo úplne obvyklé, že na n. boli veci staršie ako jeden rok, veci staršie ako dva roky a veci staršie ako tri roky. Konštantná judikatúra disciplinárnych súdov, ktoré sú zriadené zákonom, je taká, že

pokiaľ sudca preukáže, že zákonom predpísaným spôsobom dával predsedovi súdu signalizáciu na svoju zaťaženosť, nemôže byť uznaný za vinného z prietahov v súdnom konaní. Rozanalyzoval prvý skutok, vec obž. P. s tým, že ak jeho mandant dal príkaz na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu, išlo o jeho rozhodovaciu činnosť. Čo sa týka neurobenia žiadnych opatrení na sledovanie lehoty trvania väzby, jeho mandant okrem písomných vyjadrení siedmich sudcov n., ktoré disciplinárny senát zobral za preukázané, preukázal, že sledoval lehotu trvania väzby. Nie je pravdou, čo je uvedené v disciplinárnom návrhu, že by neurobil žiadne opatrenia na sledovanie lehoty trvania väzby a ani sám trvanie väzby nesledoval. V ďalšom konkretizoval konštantnú judikatúru disciplinárneho súdu, pričom sa odvolal na obdobnú disciplinárnu vec pre závažné disciplinárne previnenie v súvislosti s opomenutím sledovať lehotu trvania väzby, v dôsledku čoho bol obvinený z väzby prepustený. Disciplinárnym senátom bolo ustálené, že sa v danom prípade nepochybne jedná o rozhodovaciu činnosť sudcu, v konkrétnom prípade obž. V. L. absentuje rozhodnutie zákonom splnomocneného orgánu, ktorý by ustálil, či dôvody väzby v danom prípade existovali alebo nie. Vyhodnotenie, či takéto dôvody existovali alebo nie, nenáleží ani disciplinárnemu senátu, ale ani navrhovateľovi. Práve naopak, disciplinárny senát je povinný ako prvoradú vec skúmať, či v danom konkrétnom prípade ide alebo nejde o posudzovanie rozhodovacej činnosti sudcu, nakoľko sudca požíva najvyššiu ochranu svojej rozhodovacej nezávislosti práve tým, že jeho trestné stíhanie ale aj disciplinárne stíhanie je v zmysle § 29a zákona o sudcoch neprípustné v prípade jeho rozhodovania v konkrétnej veci. Jeho mandant nezanedbal lehotu, o lehote vedel, veci sa venoval a to, že pri svojej rozhodovacej činnosti sa pomýlil, za to ho asi stíhať nemožno. Navrhol v celom rozsahu svojho mandanta oslobodiť, v prvom prípade preto, že preukázal, že boli dané signalizácie a v druhom prípade preto, že sa jednoznačne jedná o rozhodovaciu činnosť sudcu.

Sudca vo svojom záverečnom návrhu sa pripojil v plnom rozsahu k záverečnej reči obhajcu a žiadal o oslobodenie spod spojených disciplinárnych návrhov. Zdôraznil, že v justícii pracuje 32 rokov, nikdy nemal žiadne problémy, veľmi ho bolí, keď počuje, že kvôli týmto nezmyslom je navrhovaný na odvolanie z funkcie sudcu, ktorú vykonával čestne celý život. Právo posledného slova nevyužil.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenia štátneho funkcionára

pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu¹¹⁾ sa vzťahujú primerane aj na sudcu.

Podľa § 30 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä

- a/ presadzovať a obhajovať nezávislosť súdnictva a jeho dobrú povesť,
- b/ odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva,
- c/ nenechať sa pri výkone svojej funkcie ovplyvniť záujmami politických strán, politických hnutí, verejnou mienkou alebo oznamovacími prostriedkami,
- d/ vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov,
- e/ dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná,
- f/ dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

Podľa § 30 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, sudca je povinný plniť svoje povinnosti riadne a včas aj v prípade povolenia práce v domácom prostredí. Rovnako je povinný vykonávať nariadenú pohotovosť a výkon funkcie nadčas v súlade s rozvrhom práce, ako aj funkciu sudcu disciplinárneho senátu alebo predsedu disciplinárneho senátu, ak bol do tejto funkcie zvolený súdnou radou.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, závažným disciplinárnym previnením je

- a/ vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,

b/ konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c/ a d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,

c/ opakované porušenie povinností pri výkone štátnej správy súdu podľa osobitného predpisu, ^{28aa)} pokračovanie v porušovaní povinností súdneho funkcionára napriek výzve na jeho odstránenie alebo také porušenie povinností súdneho funkcionára, ktoré vážne ohrozuje dôveryhodnosť a chod súdnictva,

d/ opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 alebo opakovaná nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj svojich majetkových prírástkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov,

e/ zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní,

f/ svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré je v rozpore s právom, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,

g/ zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Podľa § 116 ods. 3 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je

a) výkon funkcie sudcu počas nariadenej pohotovosti sudcu a počas pracovného času pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok,

b) spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie,

c) nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj značných majetkových prírástkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov.

Podľa § 117 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a/ preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa,

b/ zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka,

c/ odvolanie z funkcie sudcu,

d/ odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c/, alebo

e/ vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 117 ods. 6 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, disciplinárne opatrenie podľa odseku 1 písm. c/ nemožno uložiť predsedovi najvyššieho súdu a podpredsedovi najvyššieho súdu. Disciplinárne opatrenia podľa odseku 5 možno uložiť jednotlivo alebo popri sebe. Odvolanie z funkcie sudcu, okrem závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. d/, nemožno uložiť spolu s iným opatrením podľa odseku 5. Za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. d/ disciplinárny súd uloží aj disciplinárne opatrenie podľa odseku 5 písm. e/. Odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu sa uloží vždy, ak sudca spáchal závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c/.

Podľa § 117 ods. 7 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.

Podľa § 117 ods. 8 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, disciplinárny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Podľa § 117 ods. 9 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Vyhodnotením dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach dospel disciplinárny súd k názoru, že skutky uvedené pod bodmi 1., 2. a 3. výroku tohto rozhodnutia sa stali, to znamená, že sudca zavinene porušil svoje povinnosti vyplývajúce z jeho postavenia.

Disciplinárny senát hodnotiac produkované listinné dôkazy a výsluchy svedkov jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že zo strany sudcu došlo

k zavinenému porušeniu povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 30 ods. 2 písm. a/, ods. 4 a ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, pretože narušil dobrú povest' súdnictva, nevykonával svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach nekonal plynulo bez zbytočných priet'ahov a svoje povinnosti si neplnil riadne a včas.

Vo veciach, ktoré sú predmetom disciplinárnych návrhov, zo strany sudcu došlo k závažným pochybeniam, ktoré mali za následok prepustenie obzvlášť závažného recidivistu odsúdeného na doživotie z väzby na slobodu a jednak k zavineným priet'ahom v konaní.

V tejto súvislosti disciplinárny súd zdôrazňuje skutočnosť, že v osobe sudcu ide o sudcu N. rozhodujúceho v závažných veciach, ktoré sú vo väčšine prípadov stredobodom pozornosti verejnosti a pertraktované médiami.

Pri rozhodovaní sa senát dôsledne zaoberal argumentáciami sudcu v jeho písomných vyjadreniach k návrhom aj prednesoch na ústnych pojednávaniach, tiež argumentáciami navrhovateľa v písomne podaných návrhoch, jeho vyjadreniach k písomným podaniam sudcu a tvrdeniami na ústnych pojednávaniach. Disciplinárny súd akceptuje a nedovolí si spochybňovať skutočnosť týkajúcu sa enormnej zaťažnosti sudcov N., personálnu poddimenzovanosť trestného kolégia a tiež závažnosť rozhodovaných vecí. Na druhej strane však nemožno súhlasiť a ospravedlniť priet'ahy v konaní iba zaťaženosťou. Náročnosť vecí a čas potrebný na štúdium spisu nie sú určované len rozsahom spisu, ani počtom strán rozsudku. Rozhodujúcim v tomto prípade je inkriminovaný skutok, resp. skutky, právne posúdenie rozsahu prílohového materiálu, ich charakter, potrebný rozsah dokazovania a pod. Pokiaľ ide o skutok v bode 1., senát si osvojil názor, že nejde o rozhodovaciu činnosť sudcu, ale o jeho nezodpovedný prístup a postup vyplývajúci z konkrétnych úkonov, ktoré v tejto veci urobil. Nezodpovedný a neprofesionálny prístup sudcu je zrejмый aj zo zavinených priet'ahov, ktoré vznikli pri vybavovaní veci v bode 2. a 3. rozhodnutia.

Priet'ahy v súdnom konaní predstavujú dlhodobu jeden z najzávažnejších problémov v justícii. V ich dôsledku klesá vymožitelnosť práva a súčasne aj dôveryhodnosť justície. Tieto aspekty treba chápať v širších dimenziách. Je záujmom štátu na riadnom výkone súdnictva. Dôveryhodnosť v súdnu moc sa odvíja nielen od kvality rozhodnutí, ale aj od rýchlosti konania. Je neprijateľné, aby zavinenými priet'ahmi v konaní bolo porušované právo na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov. Pri ustálení porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote je potrebné vždy skúmať konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to predovšetkým podľa zložitosti veci, správania sa účastníkov, postupu súdu a predmetu sporu. Za zbytočný prieťah v konaní orgánu činnom v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri napĺňaní účelu Trestného poriadku. Základné diferenciacné kritérium pri posudzovaní primeranosti lehoty súdneho konania vychádza z dvoch druhov súdnych konaní, ktoré sú predmetom práva na súdnu ochranu. Orgány ochrany práva uplatňujú všeobecnú zásadu, že lehota v trestných konaniach sa posudzuje prísnejšie. Osobitnú pozornosť a naliehavosť si vyžadujú väzobne riešené prípady.

Za disciplinárne previnenie spočívajúce v prieťahoch v konaní je potrebné považovať zavinené porušenie povinností sudcu, ako i zavinené správanie a konanie, ktorým sudca narušuje dôstojnosť sudcovskej funkcie alebo ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné, odborné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Z vyššie uvedených dôvodov disciplinárny súd uznal sudcu vinným a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. a/ zákona o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov, a to preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa. Pokiaľ ide o uloženie sankciu, disciplinárny súd dospel k záveru, že táto zodpovedá závažnosti disciplinárneho previnenia a bude postačovať na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania. Nestotožnil sa preto s disciplinárnym opatrením navrhovaným navrhovateľom – a to odvolaním z funkcie sudcu, nakoľko toto disciplinárne opatrenie je neprimerané povahy porušenej povinnosti zo strany sudcu, ako aj spôsobu jeho konania a tiež aj tomu, že sa jedná o sudcu s dlhoročným pôsobením vo funkcii, ktorý nebol doposiaľ disciplinárne stíhaný. Z týchto dôvodov po zvážení všetkých okolností uložil disciplinárny súd sudcovi disciplinárne opatrenie tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e :   **Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní**
                                 odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.
                                 Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 6. apríla 2011

JUDr. Štefan L e s ň á k , v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková